

20.12.2016

Kæru þingmenn.

Ég bið ykkur að ath vel hvers vegna á að greiða LSR-A (skv. þingskjali 6) upp í topp en ekki að taka fyrst út stjórnarskrárbrot þau er 11. grein laga 56/2000 veldur þá og að því loknu að meta tryggingafræðilega stöðu LSR-A varðandi vikmörk laga 129/1997.

Mér sýnist að LSR þurfi ekkert, NÚLL sé farið að gildandi lögum í landinu og þá fyrst og fremst eignarétti og jafnræði Stjórnarskrár Lýðveldisins Íslands.

Verði gengið frá 106-140 milljarða greiðslu opnast á um 52 milljarða kröfu (á ári) lífeyrissjóðanna sem skert hafa skv. fyrrgreindum lögum 129/1997.

Ríkið kom sér hjá því að gera slíkt hið sama með 11. grein laga 56/2000 en þar átti að veita ríkinu svigrúm til að geta tekið skuldayfirlýsingar (IOU's) inn án þess að skerða að tryggingafræðilegri stöðu (129/1997).

11. greinin tók þá (stjórnarskrárbrot) líka inn rekstrarfræðilega stöðu og skerti því ekki skv SAL-samkomulaginu frá 1996 né heldu fyrir því sem að almennt kallast nú Hrunið.

Verði ekki gerðar leiðréttingar þurfa þeir almennu/skertu að greiða upp hjá LSR það sama og þeir voru skertir fyrir og er upb 110.000 krónur á mánuði fyrir lífeyrisúttakendur almennu sjóðanna.

Viðheft kvörtun hefur nú málsnúmer 9104/2016 hjá Umboðsmanni Alþingis og FOS16110049 hjá Forsætisráðuneyti.

Komi milljarða greiðslur til umræðu á nefndarsviði krefst ég hér með áheyrnar.

--

"Auga fyrir auga blindar allan heiminn" (Kundun)

Kær kveðja / Kind regards / Med venlig hilsen

Óskar Guðmundsson

Kvörtun á lög 56.2000

Lög 56/2000 11. grein er varðar baktryggðra lífeyrissjóði og fall á 21.; 23. og 39. grein laga 129/1997.

Mismunur og mismunun á millum opinberum lífeyrissjóðum [með bakábyrgð launagreiðanda/ríkis] og almennra lífeyrissjóða [án bakábyrgðar launagreiðanda/ríkis]

Með 11. grein laga 56/2000 er tekin úr sambandi ábyrgð lífeyrissjóða, með bakábyrgð launagreiðenda (m.a. en án þess að takamarkast við LSR; LSS og lífeyrissjóð Hjúkrunarfræðinga), á 21.; 23. og 39. greinum laga 129/1997.

Með slíkum breytingum bera þeir sjóðir ekki lengur ábyrgð á neikvæðri tryggingafræðilegri stöðu sinni heldur varpa ábyrgðinni á alla skattgreiðendur (via bakábyrgð hins opinbera) sem N.B. eru aðeins að litlum hluta (um 20%) réttthafar sjóða með bakábyrgð.

Þar sem ekki er greint á milli að „sambandsleysið“ verji einvörðungu þann hluta er ríkið tekur á sig í formi skuldabréfaútgáfu fellur bakábyrgðin líka á óuppgerðann mismun og/eða hallarekstur milli almenns kerfis (lög 129/1997) og opinberra (lög 1/1997 og 2/1997) lífeyriskerfa sem tilkominn er vegna tregðu hins opinbera að gera upp á sama hátt og almennir sjóðir án bakábyrgðar þurfa að gera skv. framangreindum 21.; 23. og 39. Greinum laga 129/1997 (m.a. hækkun ævilíkna og efnahagslegar breytur allt frá stofnun opinberu sjóðanna).

Brytur setning laga á téðri 11.greinar og þar með breytinga á lögum 129/1997 í bága við bæði 65. grein (jafnrétti borgaranna) sem og 72. grein (eignarétti) laga 33/1944 (Stjórnarskrá) enda komi þá til ábyrgðar hins opinbera og þurfi skattgreiðendur (sem N.B. eru langsamlega flestir (um 80%) utan lífeyriskerfa með bakábyrgð) þá að bera ábyrgð, umfram það sem segir til um í 23. Grein laga 129/1997, á sjóðum hins opinbera og láta af hendi fé í formi skatta og/eða annarrar eignaupptöku til að jafna stöðu baktryggðra sjóða að tryggingafræðilegri stöðu.

Þurfi réttthafar í almennum sjóðum að bera ábyrgð umfram téða 23. Grein laga 129/1997 er um brot þar á að ræða sem einnig á þá við um framangreindar 65. og 72. greinar laga 33/1944.

Þar sem ekki er skilið á milli skuldabréfaútgáfu vegna vanglodinna greiðsla til opinberra sjóða annarsvegar og hinsvegar hallarekstri, breyttum ævilíkum (hækkandi lífslíkum) og/eða annarrar þeirrar mismunar er er á milli laga 1/1997 og 2/1997 annarsvegar og laga 129/1997 hinsvegar, þar með talið og án þess að takmarkast við réttindi á lægri lífaldri; 95 ára reglu; ekkja/ekla-lífeyri eða barnalífeyri myndast gríðarlegur tryggingafræðilegur halli á opinberu sjóðunum.

Í ofanálág fellur allur kostnaður af efnahagshruninu árið 2007 í sama rann bakábyrgðar og er slíkt misrétti með öllu óskiljanlegt enda hafa almennir lífeyrissjóðir þurft að skerða bæði áunnin og framtíðarréttindi fyrir tapi sjóðanna vegna efnahagshrunsins en að ekki komi í ofanálág að þurfa að bera fjárhagslega ábyrgð á sömu hlutum fyrir alla opinbera starfsmenn. Fáí slíkt að

standa er Stjórnarskrá Lýðveldisins Íslands harla marklítið plagg enda misrétti tvöfaldrar hegningar með öllu ófyrirgefanlegt.

Áætlaðar ábyrgðir á sjóðum með bakábyrgð m.v. greiðslur skv. samantekt ársreikninga lífeyrissjóða (FME 27.september 2016) eru amk:

1. Vegna LSR-B og munar á 65 ára töku og 67 ára töku : **109,6 milljarðar** (sjá skjal „uppreiknuð skuld LSR B 65 vs 67 ár“)
2. Vegna LSR-B að hlutfalli (9%) í efnahagshruninu 2007 : **48,9 milljarðar**
3. Vegna LSR-A að hlutfalli (82,18/100 af 11%) í efnahagshruninu : **48,7 milljarðar**
4. Vegna LSS-A að hlutfalli (17,82/100 af 11%) í efnahagshruninu : **11,3 milljarðar**

Heildarupphæð er fellur á skattgreiðendur vegna framantalinna brota því amk: **218,5 milljarðar króna**

- Ath að upphæðir í liðum 2-4 eru tryggingafræðilegar stærðir og miðast við greiðslur sem hækka til 2025 en þá er áætlað að opinberir lífeyrissjóðir verði allir greiðsluþrota og bakábyrgðin taki við.
Útgreitt úr LSR-B 2015 - 35,94 milljarðar (Lífeyrissjóður Hjúkrunarfræðinga meðtalin).
- Liður 4. Er samtala fyrir baktryggða lífeyrissjóði (Eftirlaunasjóður Reykjanesbæjar, Eftirlaunasjóður starfsmanna Útvegsbanka Íslands, Lífeyrissjóður starfsmanna Akureyjarbæjar, Lífeyrissjóður starfsmanna Kópavogsbæjar og Lífeyrissjóður starfsmanna Reykjavíkurborgar).
- M.v. tap almennra sjóða c.a. 125 ma > tap opinberra sjóða 20% eða 25 ma. 9/20 þá 11,25 ma í hlutfallinu 23/100 sem er ætlað hlutfall inngreiðslna af útgreiðslum m.v. 3,5% ávöxtunarkröfu og þá 77% uppsöfnuð ávöxtun á 43 árum.

P.s. ætli ríkissjóður að standa við SALEK-samkomulagið færast lífeyrisaldur úr 67 árum í 70 ár á 24 árum.

Hækka þá upphæðirnar hér að ofan.

Við lið 1 leggðust upp 154 milljarðar og þar til viðbótar fyrir LSR/LSS-A 13,5 milljarðar sem hækka mun/myndi upphæðina úr 218,5 í amk 386 milljarða.

Skerði Hið Opinbera ekki þrátt fyrir framangreint eiga almennir lífeyrissjóðir þá kröfu á ríkið fyrir því sem skert hefur verið á áunnin réttindi og framtíðarstöðu og er sú upphæð amk 2.000

milljarðar en þó allt að (m.v. neikvæða tryggingafræðilega stöðu uppá 703 milljarða um áramótin 2015/2016) 3.420 milljarðar.

<http://www.althingi.is/altext/stjt/2000.056.html>

<http://www.althingi.is/lagas/nuna/1997129.html>

<http://www.althingi.is/lagas/145b/1944033.html>

<http://www.fme.is/utgefid-efni/tolulegar-upplysingar/> (ársreikningar lífeyrissjóða)